तिर्य्यग्योन्यतिरिक्तानि गतिमन्ति च सर्व्वशः। यमस्य सदने दिव्ये ब्रह्मलोकसमे गुणैः।
कर्म्मभिर्नियतैर्ब्बद्धो जन्तुर्दुःखान्युपाश्नुते। येन येन तु भावेन कर्म्मणा पुरुषो गतिं।
प्रयाति परुषां घोरां तत्ते वक्ष्याम्यतः परं। अधीत्य चतुरो वेदान् द्विजो मोहसमन्वितः।
पतितात् प्रतिगृह्याथ खरयोनौ प्रजायते। खरो जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भारत।
खरो मृतो बलीवर्द्दः सप्तवर्षाणि जीवति। बलीवर्द्दो मृतश्चापि जायते ब्रह्मराक्षसः। ५४४५
ब्रह्मरक्षश्च मासांस्त्रींस्ततो जायति ब्राह्मणः। पतितं याजयित्वा तु कृमियोनौ प्रजायते।
तत्र जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भारत। कृमिभावाद्विमुक्तस्तु ततो जायति गर्द्दभः।
गर्द्दभः पञ्च वर्षाणि पञ्च वर्षाणि शूकरः। कुक्कुटः पञ्च वर्षाणि पञ्च वर्षाणि जम्बुकः।
श्वा वर्षमेकं भवति ततो जायति मानवः। उपाध्यायस्य यः पापं शिष्यः कुर्य्यादबुद्धिमान्।
सजीव इह संसारांस्त्रीनाप्नोति न संशयः। प्राक् श्वा भवति राजेन्द्र ततः क्रव्यात्ततः खरः। ५४५०
ततः प्रेतः परिक्लिष्टः पश्चाज्जायति ब्राह्मणः। मनसाऽपि गुरोर्भार्य्यां यः शिष्यो याति पापकृत्।
स उग्रान् प्रैति संसारानधर्म्मेणेह चेतसा। श्वयोनौ तु स सम्भूतस्त्रीणि वर्षाणि जीवति।
तत्रापि निधनं प्राप्तः कृमियोनौ प्रजायते। कृमिभावमनुप्राप्तो वर्षमेकन्तु जीवति।
ततस्तु निधनं प्राप्तो ब्रह्मयोनौ प्रजायते। यदि पुत्त्रसमं शिष्यं गुरुर्हन्यादकारणे।
आत्मनः कामकारेण सोऽपि हिंस्रः प्रजायते। पितरं मातरञ्चैव यस्तु पुत्त्रोऽवमन्यते। ५४५५
सोऽपि राजन् मृतो जन्तुः पूर्व्वं जायेत गर्द्दभः। गर्द्दभत्वन्तु सम्प्राप्य दशवर्षाणि जीवति।
संवत्सरन्तु कुम्भीरस्ततो जायेत मानवः। पुत्त्रस्य मातापितरौ यस्य रुष्टावुभावपि।
गुर्व्वपध्यानतः सोऽपि मृतो जायति गर्द्दभः। खरो जीवति मासांस्तु दश श्वा च चतुर्द्दश।
विडालः सप्त मासांस्तु ततो जायेत मानवः। मातापितरावाक्रुश्य सारिकः सम्प्रजायते।
ताडयित्वा तु तावेव जायते कच्छपो नृप। कच्छपो दश वर्षाणि त्रीणि वर्षाणि शल्यकः। ५४६०
व्यालो भूत्वा च षण्मासांस्ततो जायेत मानुषः। भर्त्तृपिण्डमुपाश्नन् यो राजद्विष्टानि सेवते।
सोऽपि मोहसमापन्नो मृतो जायेत वानरः। वानरो दश वर्षाणि पञ्च वर्षाणि मूषिकः।
श्वाऽथ भूत्वाऽथ षण्मासांस्ततो जायेत मानुषः। न्यासापहर्त्ता तु नरो यमस्य विषयं गतः।
संसाराणां शतं गत्वा कृमियोनौ प्रजायते। तत्र जीवति वर्षाणि दश पञ्च च भारत।
दुष्कृतस्य क्षयं कृत्वा ततो जायेत मानुषः। असूयको नरश्चापि मृतो जायति शार्ङ्गकः। ५४६५
विश्वासहर्त्ता च नरो मीनो जायति दुर्म्मतिः। भूत्वा मीनोऽष्टवर्षाणि मृगो जायेत भारत।
मृगस्तु चतुरो मासांस्ततश्छागः प्रजायते। छागस्तु निधनं प्राप्य पूर्णे संवत्सरे ततः।
कीटः प्रजायते जन्तुस्ततो जायेत मानुषः। धान्यान् यवांस्तिलान् माषान् कुलत्थान् सर्षपांश्चणान्।
कलायानथ मुद्गांश्च गोधूमानतसीस्तथा। शस्यस्यान्यस्य हर्त्ता च मोहाज्जन्तुरचेतनः।
स जायते महाराज मूषिको निरपत्रपः। ततः प्रेत्य महाराज मृगो जायेत शूकरः। ५४७०